

Chcę pójść do szkoły

Tydzień IV

Zabawy rozwijające zdolności edukacyjne i artystyczne, sprawność ruchową, analityczne myślenie oraz porozumiewanie się z innymi

Małgorzata Rożyńska

stacja
rodzic

Chcę pójść do szkoły

Spis treści

Wprowadzenie – działamy	2
Tydzień 4.	4
1. Tydzień zabaw ruchowych na klamerkach	4
2. Matematyka na spacerze – w lesie lub nad morzem	6
3. Podkładka w kratkę – ćwiczę kierunki kreślenia linii	8
4. Zagadkowe etykiety z literami	9
5. Owocowe rytmy	10
6. Chcę zrozumieć swoje emocje. Jak oswoić złość?	11

Chcę pójść do szkoły

DZIAŁAMY

Drodzy Rodzice! Przed Wami kolejne wyzwanie. Wiecie już, że prowadząc mądre zabawy z dzieckiem, z pewnością przybliżycie je do osiągnięcia optymalnego poziomu umiejętności i kompetencji nieodzownych na starcie edukacji szkolnej. Dlatego z myślą o dzieciach przygotowujących się do szkoły opracowaliśmy takie zabawy, które mają zarówno oswoić je z „zadaniami szkolnymi”, jak i przynieść Wam wiele radości.

Umiejętności pomagających dziecku lepiej funkcjonować w szkole będziecie uczyć się w sposób najbardziej dla niego przyjazny i odpowiedni, czyli przez zabawę. Dlatego wszystkie przedstawione tutaj zabawy cechuje uniwersalizm i naturalność. Zawierają one wskazówki, jak je przeprowadzić oraz jakich będziecie potrzebować dodatkowych materiałów. Część z tych zadań możecie wykonać w domu: w pokoju, kuchni, podczas codziennych aktywności dziecka albo na spacerze. Te najprostsze możecie wykorzystać na przykład podczas urlopu.

Zabawy zamieszczone w tym materiale rozwijają przede wszystkim obszar główny: **zdolności edukacyjne i artystyczne**. Ale przedstawiamy również aktywności, które podkreślą i wzmocnią inne ważne strony dziecka, takie jak: porozumiewanie się z innymi, twórczość, analityczne myślenie, sprawność ruchowa, motywacja do działania i elastyczność w działaniu.

Moje zawodowe doświadczenie utwierdza mnie w przekonaniu, że rodzice mogą wpłynąć na pełną sukcesów przyszłość dziecka, jeśli wykorzystają czas wakacji na mądrą zabawę z nim. Dlatego każdy rodzic, który zdecyduje się skorzystać z zamieszczonych tu propozycji zabaw (zaplanowanych na 4 tygodnie), ma możliwość stworzenia swojemu dziecku środowiska, które będzie w sposób optymalny sprzyjać jego wszechstronnemu rozwojowi.

Zabawy ułożone są w **cztery zestawy**. Każdy z nich zawiera 6 zabaw. Na realizację jednego zestawu przeznaczono jeden tydzień.

Dzięki materiałowi **Chcę pójść do szkoły** zdobędziecie wiedzę i umiejętności potrzebne do skutecznego stymulowania rozwoju dziecka. Porzucie więc myślenie, że dziecko „samo się” nauczy, i zacznijcie działać z pomysłem już od zaraz!

Chcę pójść do szkoły

Zabawy odnoszą się do obszarów:

Edukacja

Zdolności edukacyjne
i artystyczne

Twórczość

Myślenie

Analityczne
myślenie

Sprawność
ruchowa

Porozumiewanie się

Porozumiewanie się
z innymi

Elastyczność

Elastyczność
w działaniu

Motywacja

Motywacja
do działania

Chcę pójść do szkoły

Tydzień 4.

W czwartym tygodniu będziecie wdrażać zabawy rozwijające główny obszar, czyli zdolności edukacyjne i artystyczne, a także sprawność ruchową, analityczne myślenie oraz porozumiewanie się z innymi.

Będziecie utrzymywać nazwy dni tygodnia i uczyć się planować zadania w nadchodzącym tygodniu. Pobawicie się literami, a także przygotujecie owocowe szaszłyki, które będą prezentowały różnego typu rytmy. Wykonacie zadania przygotowujące do pisania i poćwiczycie kreślenie linii, zachowując kierunki. Na spacerze będziecie doskonalić umiejętność liczenia i określania, kto ma więcej, a kto mniej elementów. Będziecie też mierzyć odległość krokami i stopa za stopą oraz nabierać doświadczeń w porównywaniu wielkości różnych obiektów. W ramach zabawy rozwijającej porozumiewanie się z innymi porozmawiacie o swoich emocjach – tym razem o złości: o tym, jak ją można oswajać i wyrażać w sposób społecznie akceptowany, a następnie wykonacie prace plastyczne.

Zabawa 1.

Tydzień zabaw ruchowych na klamerkach

Co jest potrzebne do zabawy:

- przybory do rysowania
- 7 klamerek i sznurek
- 7 kopert (wielkości B5)

Miejsce:

pokój dziecka

Przebieg zabawy:

Zaplanujcie zabawy ruchowe na cały tydzień. Zaczynajcie od przygotowania minikalendacza. Zróbcie 7 „kieszonek”, np. z kopert (można także uszyć woreczki z tkaniny). Kieszonki należy podpisać nazwami dni tygodnia i ciekawie ozdobić szlaczkami, np. literopodobnymi (fale, ząbki, laseczki, falbanki, pętelki). Następnie przymocujcie sznurek pomiędzy mebelkami na wysokości wzroku dziecka. Do sznurka za pomocą klamerki przypnijcie kieszonki. Wspólnie opracujcie 7 zabaw ruchowych. Każdą zabawę zilustrujcie za pomocą symbolicznego rysunku na osobnej karteczce.

Chcę pójść do szkoły

Karteczki włóżcie do wybranych kieszonek. Ustalcie, że każdego dnia o określonej porze z jednej kieszonki wyjmujecie jedną karteczkę i razem wykonujecie wskazane zabawy. Do kieszonki wkładacie też małą niespodziankę: pociętą na części pocztówkę lub obrazek (zaczynamy od kilku do kilkunastu części). Za każdym razem, gdy wyjmujecie karteczkę z ćwiczeniem, powtarzajcie z dzieckiem nazwy dni tygodnia. Przypominajcie, jaki dzień był wczoraj i przedwczoraj, a jaki dzień będzie jutro i pojutrze, wskazując palcem na odpowiednią kieszonkę.

Oto przykłady 7 zabaw, które można zaplanować na poszczególne dni tygodnia:

- Poniedziałek: pajacyki (ćwiczenie koordynacyjne)
- Wtorek: zabawa z balonem
- Środa: puszczanie baniek
- Czwartek: plac zabaw
- Piątek: rower
- Sobota: basen
- Niedziela: gra w piłkę

Komentarz autora:

Dzięki tym zabawom dziecko utrwali kolejność nazw dni tygodnia oraz będzie się uczyło planowania swoich zajęć. Niezwykle ważne wydaje się też wprowadzenie do rozkładu dnia dziecka rozpoczynającego naukę w szko-

le zasady wynikającej z „prawa odpoczynku po wysiłku umysłowym”. Wdrażajmy więc zabawy ruchowe jako „relaks” – odpoczynek po nauce (wysiłku umysłowym). Unikajmy pseudowypoczynku na kanapie przed telewizorem bądź gier na urządzeniach ekranowych.

Nowe doświadczenia dziecka:

.....
.....

Uwagi rodzica:

.....
.....

Chcę pójść do szkoły

Zabawa 2.

Matematyka na spacerze – w lesie lub nad morzem

Co jest potrzebne do zabawy:

- dobry humor

Miejsce:

las (lub inne miejsce z drzewami), nadmorska plaża (lub inne miejsce z piaszczystym podłożem)

Przebieg zabawy:

Wybierzcie się na spacer, podczas którego będziecie uważnie obserwować otoczenie i dokonywać pomiarów, np. mierząc odległość (długość) krokami, stopa za stopą.

Wersja I. W lesie

Obejmijcie grube i cieńsze w obwodzie drzewo. Sprawdźcie, czy każdy z Was może samodzielnie je objąć. Ustalcie, od czego to zależy. Wyjaśnij dziecku, że obejmując drzewo, można zmierzyć jego obwód. Zastanówcie się, w jaki inny sposób można zmierzyć obwód drzew.

Nazbierajcie szyszek lub patyków. Pobawcie się w rzucanie do celu (np. do drzewa) z ustalonej odległości, np. 5 kroków. Możecie rzucać do celu wybraną ręką – lewą lub prawą. Potem rzucajcie szyszkę na odległość. Za każdym razem ustalcie, kto rzucił dalej. Odległości mierzcie krokami lub stopa za stopą.

Chcę pójść do szkoły

Wyszukajcie powalone drzewo. Przejdźcie się po pniu stopa za stopą, licząc, ile stóp postawiliście na pniu. Porównajcie wyniki. Ustalcie, od czego to zależy.

Wyszukajcie w otoczeniu elementy charakterystyczne ze względu na różne cechy: najgrubsze – najcieńsze, najwyższe – najniższe (pnie, gałęzie, drzewa, patyki, szyszki, liście).

Zbierzcie kilka patyków o różnej długości i poukładajcie je od najdłuższego do najkrótszego.

Wersja 2. Nad morzem

Znajdźcie miejsce, gdzie jest mokry piasek. Zbudujcie 2 zamki (lub 2 babki) i wytyczcie dróżkę pomiędzy budowlami, idąc stopa za stopą. Policzcie zostawione ślady.

Porównajcie wielkość śladów stóp rodzica i dziecka. Zabawcie się w szacowanie, ile stóp jest stąd do... i określcie miejsce, do którego będziecie liczyć stopy.

Stańcie na brzegu morza. Odbijcie 10 stóp w różnych odległościach i poczekajcie na falę. Potem policzcie, ile śladów zostało, ile fala zatarła (zmazała).

Zbierzcie kilka kamyczków (lub muszelek) różnej wielkości i poukładajcie je od największego do najmniejszego.

Wykopcie dołek lub uformujcie z piasku kontur koła. Zróbcie po 10 pączków (kulek ugniatanych dłońmi) z mokrego piasku i rzucajcie do celu w ustalonej odległości, np. 5 kroków. Liczcie trafne rzuty i porównujcie wyniki.

Narysujcie linię, a potem rzucajcie kulki (lub piłkę) na odległość. Za każdym razem ustalcie, kto rzucił dalej. Odległości mierzcie krokami lub stopa za stopą.

Wyszukajcie w otoczeniu elementy charakterystyczne ze względu na różne cechy: najwyższe – najniższe (fale, babki) oraz najcieńsze – najgrubsze (patyczki, muszelki).

Komentarz autora:

Zabawy doskonałą umiejętnością liczenia, określania, kto ma więcej, a kto mniej elementów. Ponadto dziecko ćwiczy mierzenie odległości krokami i stopa za stopą. Nabiera doświadczeń w porównywaniu wielkości różnych obiektów. W każdej sytuacji, w której pojawia się rywalizacja, wdróżcie zasadę: „liczy się dobra zabawa!”.

Nowe doświadczenia dziecka:

.....
.....

Uwagi rodzica:

.....
.....

Zabawa 3.

Podkładka w kratkę – ćwiczę kierunki kreślenia linii

Co jest potrzebne do zabawy:

- pisaki, kredki itp.
- 1 kartka z bloku technicznego
- zakrętka od butelki o średnicy około 2–3 cm

Miejsce:

pokój dziecka

Przebieg zabawy:

Wykonajcie własnoręcznie podkładkę, która będzie potwierdzeniem tego, że dziecko utrwaliło podstawowe kierunki kreślenia linii:

- pionowych (z góry na dół),
- poziomych (od strony lewej do prawej),
- oraz kół (w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara, podobnie jak kreśli się literę „C”).

Podkładkę wykonajcie w następującej kolejności:

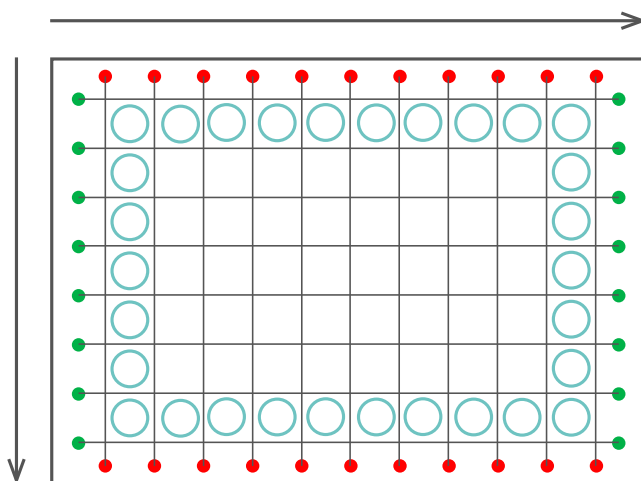
- Narysuj na krawędziach kartki z bloku technicznego małe punkciki (np. kropczki) co 3–4 cm (na dłuższych bokach – koloru czerwonego, a na krótszych – zielonego).
- Zachęć dziecko, aby połączyło liniami kropki (czerwone) z górnej krawędzi z kropkami (czerwonymi) z dolnej krawędzi. Pilnuj kierunku kreślenia: z góry na dół. (Wyjaśnienia może wymagać, co oznacza rysowanie z góry na dół. Wówczas przyłóżcie kartkę do ściany i pokaż dziecku, gdzie umownie znajduje się na kartce „góra”, a gdzie „dół”).
- Następnie zachęć dziecko do kreślenia linii w poziomie od strony lewej do prawej (kropki zielone).
- Następnie dziecko ma narysować koła wokół krawędzi podkładki – może je rysować (w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara), przykładając zakrętkę jako szablon.

Chcę pójść do szkoły

Powstałą kratkę (przestrzeń w kratkach) dziecko koloruje według własnego pomysłu.

Podkładkę trzeba odpowiednio zabezpieczyć przed zamoczeniem i uszkodzeniem w trakcie użytkowania, a więc powinna zostać zafooliowana (zaalaminowana). Może służyć jako efektowna i praktyczna podkładka na stół, np. pod talerze lub na biurko. Wykonajcie jej zdjęcie.

Komentarz autora:

Zabawa ta pomaga utrwalić nawyki ruchowe związane z pisaniem, takie jak kreślenie linii pionowych z góry w dół, linii poziomych – od lewej do prawej strony, a także okręgów – niezgodnie z ruchem wskazówek zegara. Na tej podstawie łatwo będzie rozpocząć naukę pisania. Tego rodzaju ćwiczeń szczególnie potrzebują dzieci leworęczne.

Nowe doświadczenia dziecka:

.....

.....

Uwagi rodzica:

.....

.....

Zabawa 4.

Zagadkowe etykiety z literami

Co jest potrzebne do zabawy:

- kolorowe karteczki i plastelina do przyklejania

Miejsce:

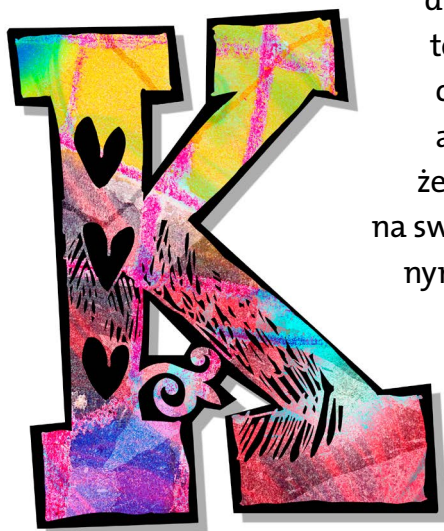
pokój dziecka

Chcę pójść do szkoły

Przebieg zabawy:

Przygotujcie kilka (około 5 sztuk) kolorowych karteczek o wymiarach mniej więcej 10 cm x 10 cm. Napisz na nich kontury różnych liter, a dziecko niech je ozdobi. Potem przyklejcie Wasze litery za pomocą plasteliny na różnych przedmiotach w domu według zasady: „p” na półce, bo „p” jest pierwszą literą nazwy tego przedmiotu. Na drugi dzień zmień miejsca tych karteczek bez wiedzy dziecka, a następnie zaproś je do zabawy, aby sprawdziło, czy wszystko się zgadza. Gdy dziecko uzna, że nie, zachęć je, aby pomogło karteczkom z literami wrócić na swoje miejsca. Po kilku dniach zróbcie kolejne karteczki z innymi literami i postępujcie w ten sposób tak długo, aż wszystkie litery zostaną dobrze utrwalone.

Komentarz autora:

Zabawa sprzyja poznawaniu i utrwalaniu liter. Wykonując ją, rozwijasz zainteresowanie dziecka literami.

Nowe doświadczenia dziecka:

.....

.....

Uwagi rodzica:

.....

.....

Zabawa 5.

Owocowe rytmy

Co jest potrzebne do zabawy:

- owoce i warzywa
- patyczki do szaszłyków
- przybory kuchenne, np. nożyk i talerz

Miejsce:

kuchnia

Chcę pójść do szkoły

Przebieg zabawy:

Zorganizujcie zabawę w układanie rytmów z owoców i warzyw. W tym celu przygotuj różne owoce i warzywa. Pokrójcie je na plasterki (np. banana i marchewkę) albo podzielcie na drobniejsze cząstki (np. mandarynkę). Następnie nabijcie je na patyczek szaszłykowy w zaplanowanej kolejności, np.: banan, mandarynka, banan, mandarynka...

Poproś, aby dziecko „przeczytało” ułożony rytm z owoców i dokończyło nakładanie owoców do końca patyczka w podobnym „brzmieniu”. Następnie ułóżcie inne owocowo-warzywne rytmy, pamiętając, aby je zawsze najpierw „przeczytać”, a potem poczęstować kogoś i samemu również skosztować jeden rytm.

Komentarz autora:

Dziecko usprawnia ręce, doskonali swoją spostrzegawczość wzrokową, a także wdraża umiejętność kontynuowania rytmu, który widzi.

Nowe doświadczenia dziecka:

.....

.....

Uwagi rodzica:

.....

.....

Zabawa 6.

Chcę zrozumieć swoje emocje. Jak oswoić złość?

Co jest potrzebne do zabawy:

- kartki z bloku
- przybory do rysowania i malowania

Miejsce:

pokój dziecka

Chcę pójść do szkoły

Przebieg zabawy:

Dobrym sposobem na uwolnienie złości jest rozmowa na ten temat, a także podawanie dobrych przykładów na to, jak sobie z nią radzić (jak ją oswajać). Umożliwienie dziecku zrozumienia tego, że złość nie jest niczym złym, może okazać się skutecznym sposobem na prawidłowy rozwój emocjonalny i lepsze porozumiewanie się. Porozmawiaj ze swoim dzieckiem o tym:

- Co się z tobą dzieje, gdy zaczynasz czuć złość w sobie?
- Czy okazywanie złości zawsze jest złe i nieodpowiednie? Kiedy nie? Kiedy tak?
- Czego nie wolno robić, gdy zaczynamy czuć w sobie złość? Dlaczego?

Oto kilka pomysłów na to, jak pozbywać się złości i nie pozwolić tej emocji rządzić nami:

- Najłatwiej pozbyć się złości poprzez ruch. Można tańczyć, biegać po podwórku lub w miejscu, jeździć na rowerze, boksować poduchę, tupać nogą w podłogę... Jak długo? Aż poczujemy, że złość mija.
- Innym sposobem jest rysowanie złości na kartce. Oczywiście kartkę z rysunkiem należy porwać na drobne kawałeczki i wyrzucić do kosza na śmieci.
- Można także poćwiczyć głębokie oddechy (wdech nosem i wydech ustami). Podczas takiego oddychania można powoli liczyć, najlepiej od 10 do 1.

Wypróbujcie te sposoby. A kiedy złość minie, warto o tym, co się wydarzyło i było powodem jej pojawienia się, porozmawiać z dzieckiem. Wtedy można sobie wszystko wytłumaczyć i poszukać rozwiązania danego problemu (np. usunąć jego przyczynę). Dzieci powinny wiedzieć, że odczuwanie złości jest potrzebne, ale niepotrzebne są niektóre wynikające z niej zachowania. Stąd „złościć się” trzeba się nauczyć. Wyrażając złość, nie wolno nam nikogo krzywdzić. Musimy to robić w sposób społecznie akceptowany, bezpieczny dla nas i innych. W tym celu wykonajcie zabawy:

- Zaprosicie jak najwięcej osób (rodzice, dzieci, dziadkowie). Wykonajcie portrety swojej złości. Narysujcie ją tak, jak sobie wyobrażacie, dowolnymi przybarami. Porównajcie prace. Czym się różnią portrety, a w czym są podobne? Porozmawiajcie o tym, kiedy i w jakiej sytuacji pojawiła się u Was złość z portretu.
- Portret złości warto wykorzystać do tego, by się z nią oswoić i „porozmawiać”. Rozmowa może być pewnego rodzaju zabawą w teatr.

Dziecko: *Postuchaj, co mam ci do powiedzenia. Wiem, że jesteś mi potrzebna, ale nie wyskakuj ze mnie zbyt szybko i gwałtownie, bo robię się czerwony jak burak. Poczekaj, aż policzę od 10 do 1. Chcę wyrazić cię w sposób bezpieczny dla siebie i innych...*

Złość z portretu: *Zgoda... Postaram się...* (to mówi rodzic zmienionym głosem).

Chcę pójść do szkoły

Komentarz autora:

Ważnym zadaniem rodziców jest nauczenie dziecka rozpoznawania i nazywania własnych emocji oraz emocji drugiej osoby, a także kontrolowania i wyrażania ich w stosowny sposób. Warto pamiętać, że tłumione emocje, takie jak np. złość, powodują duże napięcie i mogą w nieoczekiwanym momencie uwalniać się w postaci wybuchu agresji werbalnej lub fizycznej, wycofania emocjonalnego, ucieczki w świat fantazji, nadmiernego pobudzenia ruchowego lub objawów psychosomatycznych.

Warto uświadomić dziecku, że każdy się złości, nawet najgrzeczniejsze dzieci oraz najbardziej spokojni i cierpliwi rodzice. Dziecko powinno się od nich dowiedzieć, że złość jest „normalna”, a także potrzebna i pożyteczna. To emocja, która może być niezbędna do tego, by móc się obronić przed kimś, kto chciałby nas skrzywdzić. A więc złość w tym sensie „ochrania” nas i dodaje nam energii do obrony. Poza tym złość „informuje” nas o czymś, np. jej pojawienie się może być zapowiedzią, że nasze potrzeby nie są zaspokojone.

Nowe doświadczenia dziecka:

.....
.....

Uwagi rodzica:

.....
.....

Chcę pójść do szkoły

BIBLIOGRAFIA

LITERATURA PODSTAWOWA:

Dla rodziców dzieci w wieku przedszkolnym,
jeśli chcą wiedzieć nieco więcej

- Bogdanowicz M., Adryjanek A., Rożyńska M., *Uczeń z dysleksją w domu*, Gdynia 2007.
- Faber A., Mazlish E., *Jak mówić, żeby dzieci nas słuchały. Jak słuchać, żeby dzieci do nas mówiły*, Poznań 1993.
- Gruszczyk-Kolczyńska E., Zielińska E., *Dziecięca matematyka. Książka dla rodziców i nauczycieli*, Warszawa 2007.
- Gruszczyk-Kolczyńska E., Zielińska E., *Wspomaganie rozwoju umysłowego czterolatków i pięcioletków. Książka dla rodziców, terapeutów i nauczycieli przedszkola*, Warszawa 2004.
- Spock B., *Rodzicom o dzieciach*, Poznań 1998.

Dla dziecka i rodzica

- Bogdanowicz M., *Przytulanki, czyli wierszyki na dziecięce masażyki*, Gdańsk 2008.
- Bogdanowicz M., Rożyńska M., *Lew-a ręka rysuje i pisze*, Gdańsk 2003.
- Buscaglia L., *Jesień liścia Jasia. Opowieść o życiu dla małych i dużych*, Gdańsk 2014.
- Gruszczyk-Kolczyńska E., Zielińska E., *Wspomaganie rozwoju umysłowego czterolatków i pięcioletków. Pakiet pomocy*, Warszawa 2004.
- Kołyszko W., Tomaszewska J., *Radość i wyspa Hop-Siup*, Sopot 2014.
- Kołyszko W., Tomaszewska J., *Smutek i zaklęte miasto*, Sopot 2014.
- Kołyszko W., Tomaszewska J., *Wstyd i latający śpiwór*, Sopot 2015.
- Kołyszko W., Tomaszewska J., *Zazdrość i wyścig żółwi*, Sopot 2015.
- Kołyszko W., Tomaszewska J., *Złość i smok Lubomił*, Sopot 2014.
- Molicka M., *Bajki terapeutyczne*, Poznań 1999.
- Rożyńska M., Mańkowska I., *Księga bajek terapeutycznych z serii „ORTOGRAFFI-TI z Bratkiem”*, Gdynia 2010, 2011, 2012.

Chcę pójść do szkoły

- Rożyńska M., Mańkowska I., *Czytam z Bratkiem. Trening czytania dla uczniów klas I–III szkoły podstawowej*, Gdynia 2014.
- Vogel M. von, *Czy czujesz lekki powiew wiatru? Opowiadania i zabawy, które podobają się dzieciom i uwrażliwiają ich zmysły*, Kielce 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Bogdanowicz M., *Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1991.
- Bogdanowicz M., *Ryzyko dysleksji, dysortografii i dysgrafii. Skala Ryzyka Dysleksji wraz z normami dla klas I i II*, Gdańsk 2011.
- Bogdanowicz M., Adryjanek A., Rożyńska M., *Uczeń z dysleksją w domu. Poradnik nie tylko dla rodziców*, Gdynia 2007.
- Bogdanowicz M., Kalka D., Sajewicz-Radtke U., Sajewicz-Radtke M.B., *Bateria metod oceny rozwoju psychofizycznego dzieci pięcioletnich i sześcioletnich – wersja skrócona. Bateria -5/6S*, Gdańsk 2011.
- Cieszyńska J., Korendo M., *Wczesna interwencja terapeutyczna*, Kraków 2008.
- Czabaj R., Mańkowska I., Rożyńska M., Tryzno E., *Gotowość szkolna. Zestaw ćwiczeń do wspomagania procesu diagnozy gotowości szkolnej oraz stymulacji funkcji percepcyjno-motorycznych i umiejętności matematycznych. Przewodnik metodyczny z instrukcją instalacji*, Gdańsk 2009.
- Dryden G., Vos J., *Rewolucja w uczeniu*, Poznań 2000.
- Gruszczyk-Kolczyńska E., Zielińska E., *Wspomaganie dzieci w rozwoju do skupiania uwagi i zapamiętywania. Uwarunkowania psychologiczne i pedagogiczne, programy i metodyka*, Warszawa 2005.
- Hurlock E., *Rozwój dziecka*, Warszawa 1985.
- Koźniewska E. (red.), *Skala Gotowości Szkolnej*, Warszawa 2006.
- Maas V.F., *Uczenie się przez zmysły*, Warszawa 1998.
- Mańkowska I., Rożyńska M., *Program Ortografii z Bratkiem*, Gdynia 2010, 2011, 2012.
- Mańkowska I., Rożyńska M., *Warsztat specjalisty terapii pedagogicznej*, Gdynia 2012.
- Maurer A. (red.), *Zabawy rymami. Kształtowanie świadomości fonologicznej u dzieci przedszkolnych. Ćwiczenia ułatwiające opanowanie sztuki czytania i pisanja*, Kraków 1997.
- Moroz H., *Rozwijanie pojęć matematycznych u dzieci w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1982.
- Skura M., Lisicki M., *Na progu. Ile w dziecku ucznia, a w nauczycielu mistrza? O co chodzi w pierwszej klasie?*, Warszawa 2014.

Chcę pójść do szkoły